

ת"פ 51712/09/22 - מדינת ישראל נגד ע' כ' ש'

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 51712-09-22 מדינת ישראל נ' ש'(עציר)

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ע' כ' ש' (עציר)

גזר דין

1. גזר הדין עוסק בעונש הראוי לנאשם בגין עבירות אלימות ואיומים שביצע בשני אירועים שונים במהלך שנת 2022 כלפי בת זוג עמה היה בקשר כ- 5 חודשים (המתלוננת). במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות **תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) עם סעיף 380 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) (4 עבירות); ריבוי עבירות **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין; **תקיפה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין; **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין (2 עבירות); **והיזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 בחוק העונשין (2 עבירות). הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר, אולם הצדדים לא גיבשו הסכמה בעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

האישום הראשון

2. בתאריך 10.9.2022, במהלך שהותם של בני הזוג בנופש בבית מלון בירושלים, צרך הנאשם לאורך שעות היום משקאות אלכוהוליים ובנסיבות אלה נשא על גופו סכין מתקבעת בעלת להב באורך 8 ס"מ. בהיותם בבריכה, על רקע טענות של הנאשם בנוגע לבגד הים אותו לבשה המתלוננת התגלע ויכוח שבמהלכו הטיח הנאשם במתלוננת שהיא מתנהגת "כמו זונה" ולא רוצה להשתנות. בהמשך, כשעלו לחדרם, איים הנאשם על המתלוננת באומרו "בת זונה, שרמוטה, זבל, אני אזיין את המשפחה שלך, את כלום ושום דבר, את הלכת עם מישהו אחר בזמן שנפרדנו", נטל את תיקה של התלוננת שהכיל תכשיטים ואביזרים נוספים והשליכו בחוזקה על הרצפה וכן גרם להרס המנורה במלון. הנאשם אחז בשערות המתלוננת ומשך אותה הצידה בעודה מנסה להשתחרר מאחיזתו, נשך את זרועה, כרך ידיו סביב צווארה, חנק אותה, בעט בה והשליך אותה בחוזקה על המיטה. בהמשך לכך אחז הנאשם בסכין, נופף בה לעבר המתלוננת ואיים עליה "אני ארצח אותך ואשחט אותך". רק לאחר תחנוניה שלא ירצח אותה השליך הנאשם את הסכין מידי וצרח.

למשמע הצעקות הגיע צוות ביטחון של המלון ודפק על דלת החדר. הנאשם הסליק את הסכין תחת הספה, פתח את הדלת ובעוד אנשי הצוות נמצאים בחדר לחש למתלוננת שאם תדבר ירצח אותה. לפיכך אמרה המתלוננת לצוות שהכול כשורה והם עזבו את המקום. הנאשם שב וקילל את המתלוננת, אמר לה **"אני יודע שאחרי כל זה את לא תהיי איתי ואף אחד לא יאהב אותך כמוני"**, הוא אחז בידיו את כפות ידיה של המתלוננת והכה באמצעותן בראשו.

2. מאוחר יותר, כשעזבו את המלון, חרף בקשתה מהנאשם שלא ינהג ברכבה מאחר שהוא שתוי, חטף הנאשם את מפתחות הרכב מידי המתלוננת והחל לנהוג. בשלב מסוים עצר הנאשם את הרכב בתחנת דלק וקנה בקבוקי מים. המתלוננת בכתה, נטלה את המים, שפכה על הנאשם והכתה על חזהו, תוך שהיא מתחננת אליו שיחדל מנהיגתו הפרועה, אולם הוא לא שעה לתחנוניה, המשיך לנהוג ברכב במהירות מופרזת, כשהוא עובר בין נתיבים ועוקף כלי רכב בצורה מסוכנת, עד אשר הגיעו אל ביתו.

3. בהיותם בבית, המשיך הנאשם לשתות לשכרה ואילו המתלוננת ארזה את חפציה. בנסיבות אלה, קילל הנאשם את המתלוננת ואת משפחתה **"מי הם בכלל שלא ירצו אותי, שיבוא לאמא שלך סרטן, שלא יהיה לה יום אחד טוב בחיים, אני מאחל לה מוות בייסורים"** ואז השליך את חפציה של המתלוננת ארצה ואמר לה **"את לא תלכי מפה"**. במהלך כשעה ניסתה המתלוננת לצאת מבית נאשם מספר פעמים, אולם הנאשם מאן לאפשר לה לצאת, הוא דחף אותה הצידה, השליך את חפציה בבית, הדף אותה בחוזקה על המיטה ואיים עליה **"את רוצה לראות שאני דוקר מישהו מהמשפחה שלך היום?"**

בהמשך לכך, ניגש הנאשם למטבח, נטל סכין ארוכה (**הסכין השנייה**) והסליק אותה תחת חולצתו. הנאשם דרש מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה וכן את מפתחות רכבה, תוך שחיפש אותם על גופה. בשלב זה הצליחה המתלוננת לקחת מהנאשם את הסכין השנייה, אולם הוא נטל אותה ממנה והכניסה תחת חולצתו. אז, משך הנאשם בחוזקה את תיקה של המתלוננת וקרע אותו, לקח את מפתח הרכב ואת הטלפון של המתלוננת והשניים נסעו לכיוון בית הורי המתלוננת בבאר יעקוב. במהלך הנסיעה איים הנאשם: **"מי שיפתח לי ראשון את הדלת אני שוחט אותך, דוקר אותך...אם אני לא אצליח לדקור היום מישהו, אני אמשיך לנסות כל יום ואני אחכה להם, את אחותך הקטנה אני אדקור בדרך לבית ספר"**.

4. בשעה 18:30 הגיעו הנאשם והמתלוננת אל בית הורי המתלוננת, כשהנאשם עדיין אחוז בסכין השנייה. הנאשם בעט בדלת הבית והכה עליה בחוזקה, תוך שהוא מקלל את אמה של המתלוננת. ההורים ביקשו מהנאשם שיירגע והבהירו לו שאינם מתכוונים לפתוח את הדלת ואילו המתלוננת נעמדה בין הנאשם לבין דלת הכניסה. בתגובה איים הנאשם **'שאם הוא דוקר מישהו הוא יצטרך לדקור אותך קודם כל 10 פעמים לפני שהוא ידקור מישהו מהמשפחה שלה'**. המתלוננת הזהירה את הוריה שלא יפתחו את הדלת שכן הנאשם מחזיק בסכין והם הזעיקו למקום את המשטרה.

לאחר האמור, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתיתקח אותו לביתו ומסר לה את מפתחות רכבה. במהלך הנסיעה הניח הנאשם את הסכין השנייה על תיבת ההילוכים והמתלוננת השליכה אותו מחלון הרכב.

5. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימני כחולים ושריטות בזרועותיה וכן במותן, שריטות בגב יד שמאל, סימן נשיכה שהכחיל באמת יד שמאל וסימן כחול מעל ברך רגל ימין.

האישום השני

6. כשלושה חודשים עובר למתואר לעיל קיבלה המתלוננת שיחת טלפון ממספר חסוי. הנאשם שאל את המתלוננת ממי השיחה והיא השיבה שמדובר במישהו שהיה לה קשר עמו בעבר. בתגובה, השליך הנאשם את חפציה של המתלוננת מהחלון, משך בשערות ראשה וגרר אותה אל מחוץ לדלת.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד חן זערור, עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל עוצמת הפגיעה בהם. הואיל ומדובר במעשים שבוצעו עלפי אותה מתלוננת ובסמיכות זמנים ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד הנע בין 20 ל- 36 חודשי מאסר וביקשה להשית על הנאשם מאסר לתקופה בת 24 חודשי לצד מאסרים על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם, עו"ד הילה מזל מוהדב, הדגישה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, המפורטות בתסקיר שירות המבחן, את הודאתו בעבירות ואת נכונותו לשיקום, ביקשה לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשים לבין 12 חודשי מאסר ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע חרטה מלאה על המעשים וביטא צער על התנהגותו ועל הנזק שגרם למתלוננת, לדבריו: **"אני יודע שבית המשפט שומע הרבה פעמים את המילה סליחה אבל כל מי שנמצא באולם צריך לשמוע את הסליחה הזו, המשפחה שלי והמשפחה שלה, אני באמת מוכן לפצות אותה"**.

דין והכרעה

8. בשני אירועים במהלך שנת 2022 נהג הנאשם באלימות כלפי המתלוננת, כשבאחד מהם גם גרם לה לחבלות והסב נזק לרכושה, והכול על רקע תפיסת עולם מעוותת לפיה עליה לסור למרותו ומתוך רגשי קנאה ורכושנות, השוללים לחלוטין את רצונותיה ואת זכותה לחופש ולביטוי אישי.

9. האירוע המתואר באישום הראשון הוא חמור במיוחד. בעת שהותה בנופש זוגי מצאה עצמה המתלוננת קורבן למסכת אלימות ואיומים שהתפרשו על שעות ארוכות, תוך שהנאשם גורם לה לחבלות וממחיש את רצינות כוונותיו לרצוח אותה ולפגוע בה באמצעות שימוש בסכין (או יותר נכון - סכינים). למקרא כתב האישום ניתן רק לנסות ולשער את האימה שחשה המתלוננת בשעה שהנאשם פוגע בה שוב ושוב ושוב, מאיים עליה ברצח, חוטף את מפתחות רכבה, נוהג שיכור תוך סיכון חייה, מאיים בפניה שיפגע במשפחתה ובאחותה הקטנה (בדרך לבית הספר!), ממשיך להכותה בביתו תוך כליאת שווא של ממש ובהמשך מאיים עליה ועל הוריה ברצח כשהוא אוחז בסכין. הזדמנויות רבות היו לנאשם להתעשת והוא לא ניצל אף אחת מהן. בין אם מדובר בצוות המלון או בהורי המתלוננת - נוכחותם של זרים לא הרתיעה

אותו והתנהגותו הבלתי מווסתת מלמדת על חוסר גבולות מוחלט. נסיבותיו של האירוע השני אף הן אינן קלות ומלמדות על דפוסי הקנאה של הנאשם, אשר מביאים אותו, פעם אחר פעם, לפגוע במתלוננת ולהשפילה.

11. מעשיו של הנאשם הסבו למתלוננת נזקים משמעותיים. המתלוננת העידה שהאירוע השפיע עליה עמוקות **"מאז האירוע אני לא חוזרת להיות אותו בן אדם, לא חזרתי, אני לא אותה אישה מבחינה נפשית ופיזית"**. היא סובלת מחרדות יומיומיות, מתקשה לישון, מצבה הנפשי הידרדר עד כדי כך שנאלצה לעזוב את עבודתה. פוטנציאל הנזק אף הוא איננו מבוטל בשים לב לשימוש עשה הנאשם בסכין על מנת להדגים ולהעצים את איומיו, שכן נוכחותה של סכין יוצרת סכנה של ממש לפגיעה בשלום הגוף והנפש. עוד יש לצין, כי על אף שהנאשם לא הואשם בעבירות הכרוכות בנהיגה, לא ניתן להתעלם מהסיכון שיצר כלפי המתלוננת וכלפי ציבור הנהגים כולו, כשעלה על ההגה שיכור ונהג באופן פרוע, תוך מעבר בין נתיבים וביצוע עקיפות מסוכנות.

12. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. אלימות כלפי בנות זוג היא תופעה בזויה הפוגעת בזכויות הבסיסיות ביותר של אישה - זכותה לשמירה על שלמות גופה, זכותה לכבוד, זכותה לחירות, זכותה לשלוות נפש ולביטחון. החומרה היתירה שבנקיטת אלימות דווקא בתוך מסגרת בה אדם מצפה להרגיש מוגן ונפיצותה של התופעה, שתוצאותיה קשות, מחייבת תגובה עונשית מרתיעה, שתבטא את העוול שנגרם לקורבן ואת הנזקים האנושים בתחום הנפשי והרגשי (ראו: ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.2012); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2017); ע"פ 669/12 **עמיאל נ' מדינת ישראל** (19.4.2012); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021); רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021); ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.2019)).

14. אפנה למספר פסקי דין שיכולים לשמש ככלי עזר בבחינת רמת הענישה בנסיבות דומות, הגם שרובן קלות יותר, בשים לב לכך שבענייניו האישום הראשון הוא אירוע מתמשך ואין מדובר באלימות נקודתית. עוד יש לזכור כי בהתאם לסעיף 40(ג) בחוק העונשין מדיניות הענישה הנוהגת הינה אך אחד מהשיקולים המשמשים בידי בית המשפט בקביעת העונש ההולם.

רע"פ 6979/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ותקיפה סתם כלפי בן זוג בכך שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף אותה, כיבה על צווארה סיגריה, סטר לה בפניה והטיח את ראשה בדלת וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות. למחרת היום, איים המבקש על המתלוננת שירצח אותה ובאירוע נוסף, על רקע כעסו על כך שהכלבה המשותפת הקיאה ברכב משך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף את ראשה לתוך הקיאה בעודו צועק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל. בדחותו את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש קבע בית המשפט העליון:

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט (רע"פ 8144/21 **פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (7.12.2021)). לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות**

העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העבריינין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (28.1.2021))."

עפ"ג (מחוזי מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל**(4.7.2022) - המערער הורשע, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח הוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר והשית על המערער, נעדר עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

רע"פ 977/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור כנגד עונש מאסר בן 18 חודשים שהושת על המבקש בעקבות הרשעתו (בהתאם להודאתו) בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם בכך שתקף את בת זוגו, הכה אותה בפניה ומשך בשערה, עד אשר נפלה ארצה ובעודה שרועה על הרצפה בעט ברגליה והכה בפניה ובראשה. המבקש ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת וכשהסתגרה בחדר איים על המתלוננת שיפגע בה אם לא תפתח את הדלת. כן גרם נזק לדלת בבית ועקר חלון ממקומו.

רע"פ 8576/22 **פלוני נ' מדינת ישראל**(15.12.2022)- נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש כנגד עונש בן 22 חודשים שהושת עליו בעקבות הרשעתו בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג והפרת הוראה חוקית. במספר מועדים תקף הנאשם את בת הזוג. בהמשך לכך, הגיע למקום מגוריה בניגוד לצו שיפוטי, איים עליה שאם תהיה עם גבר אחר 'ישחט אותה ואותו', לאחר מכן צבט אותה, ירק עליה ואיים כי יהרוג אותה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש, קבע מתחם ענישה כנע בין 18 ל-36 חודשים, וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה. בית משפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור תוך שצין כי העונש הוא על הצד המקל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 10457-05-21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.11.2021) - אושר עונש מאסר בן 42 חודשים שהושת על הנאשם, שהורשע בהתאם להודאתו בשני אירועי אלימות כלפי בת זוגו. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלוננת במהלך כל שעות היום, ברצף של מעשי אלימות לסירוגין, בכך שחבט בה במכות אגרופים בפניה וברגלה, תקף במקל בכל חלקי גופה, עד שהמקל נשבר, השליך חפצים ושבר אותם, והכל תוך איומים על המתלוננת שישרוף את דירתה. באירוע נוסף, הכה הנאשם באגרופים בפני המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים ונפיחות בעינה. בית משפט השלום קבע באישום הראשון מתחם הנע בין 12 ל- 48 חודשי מאסר ובאישום השני- מספר חודשי מאסר עד 12 חודש מאסר והשית על הנאשם 42 חודשי מאסר.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020) - המערער הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר על פניה של המתלוננת, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפיל אותה והכה אותה

בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 4446-02-22 **שבתאיב נ' מדינת ישראל** (7.3.2022) - המערער הורשע בשתי עבירות איומים. באירוע אחד, הגיע לבית של גרושתו כשהוא בגילופין, דפק בחוזקה על דלתה ומשסירבה לפתוח קילל אותה ואיים עליה שירצח אותה ויתנקם בה. באירוע השני, כשנה לאחר מכן, הגיע המערער שוב לביתה של המתלוננת, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ובידו בקבוק וודקה. המתלוננת אמרה למערער שתזמין משטרה ובתגובה איים עליה "מחר את לא תהיי קיימת". בית המשפט קמא קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

אציין כי נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים, בין היתר, להחלטות ברע"פ 149/19 **פפיאשוילי נ' מדינת ישראל** (10.1.2019) ורע"פ 5434/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.11.2017) אליהן הפנתה ההגנה אולם באחד מהם מדובר על איומים בלבד ואילו בשני רמת האלימות שננקטה נמוכה בהשוואה לענייננו.

15. עוד מצאתי להעיר, כי על אף שיש טעם בעמדת הצדדים, לפיה המעשים מושא כתב האישום מהווים אירוע אחד, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לתת את הדעת להוראות סעיף 40ג בחוק העונשין המנחה את בית המשפט לשקול את מספר העבירות והזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם. כן יש להתחשב במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע "**שכן לעיתים יש בכך כדי לשוות לאירוע מידה נוספת של חומרה**" (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (29.10.2014)).

16. נוכח הפגיעה הגבוהה בערכים המוגנים, לאחר שנתתי דעתי למכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ומדיניות הענישה הרווחת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם למסכת העבירות בענייננו נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל.**

שיקולי גזירת העונש בגדרי מתחם הענישה

17. אשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, בראש ובראשונה, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר מלמדת על נטילת אחריות ואשר חסכה את עדותה של המתלוננת, שבוודאי לא הייתה צפויה להיות קלה. עוד שקלתי לקולה כי הנאשם הוא אדם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, אשר נתון לראשונה בחייו במעצר ממושך.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם עולה שבילדותו התמודד עם קשיים אישיים ומשפחתיים ובהמשך התקשה לשמר אורח חיים יציב בפן התעסוקתי והכלכלי. כמו כן, הוא עושה שימוש בחומרים משני תודעה, אלכוהול וסמים, גם אם לא בדרגת התמכרות עמוקה. שירות המבחן התרשם מקיומם של דפוסים אלימים מושרשים, בעיקר במצב דחק וכשחש מאוים או פגוע רגשית, אז מתקשה ונעדר מיומנויות לוויסות עצמי. הרושם הוא שבמסגרת

יחסיו הזוגיים עם המתלוננת התקשה בנפרדות ובראייתה כבעלת צרכים ורצונות משלה ובתוך כך הפגין צרכי שליטה גבוהים בבחירותיה וכן רכושנות וקנאה באופן שהעצים התנהגות אימפולסיבית אלימה כאשר לא נענתה לרצונותיו. ביחס לעבירות המיוחסות לו, הנאשם נטל אחריות להתנהגותו האלימה, הביע צער וחרטה וגילה אמפתיה למתלוננת והכרה בפגיעה בה וכן כלפי פגיעתו במשפחת המתלוננת ובאחרים שהיו עדים להתנהגותו האלימה. הנאשם הפגין יכולת להתייחס לקשייו והוא הביע מוטיבציה ראשונית לשינוי דפוסי האלימים, אף ללא קשר לעונש שיוטל עליו בתום ההליך.

במכלול הפרמטרים שנבחנו ובהערכת הסיכון, התרשם שירות המבחן שהנאשם נתון בסיכון משמעותי להישנות התנהגות אלימה וכי ללא טיפול אינטנסיבי וממושך הסיכון יוותר בעינו. אציין כי בשים לב לנכונות הנאשם להשתלב בטיפול אינטנסיבי סבר שירות המבחן שניתן לבחון את שחרור נאשם לטיפול במסגרת טיפולית לגברים אלימים "בית נועם", אולם ב"כ הנאשם לא חזרה על הבקשה בפניי.

18. אציין כי התרשמתי מדבריו הכנים של הנאשם במהלך הטיעונים לעונש וניכר שהוא אמנם מצטער על המעשים, אולם בהתחשב במסוכנות המשמעותית הנגזרת מממצאי התסקיר, כשלנגד עיני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בעבירות אלימות במשפחה כמו גם שיקולי הרתעת היחיד והרבים, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה אך לא ממש בתחתיתו ואני תקווה כי הנאשם אכן ישכיל להשתלב בטיפול שכל כך דרוש לו על מנת שיוכל להימנע בעתיד מביצוע עבירות דומות.

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;
- ג. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה אחרת בה הורשע;
- ד. פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.23.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.